

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 28. maja.

Popolnoma vse zaupanje je bila zgubila naprednjaška stranka in pri zadnjih volitvah si ni upala postaviti kandidatov svojih, dobro vedoč, da bi ne zmagala niti v enem okraju, Garašanin bil je tako nepriljubljen v Srbiji, da se je splošno mislilo, da ostavi domovino svojo in pojde [na tuje uživati tisočake, katerih si je nabral pri raznih ne baš poštenih državnih spekulacijah. Vsaj je občno znano, da je od posojil, katere je bila najela Srbija za naprednjaških vlad, lep del bil zginil v žepe naprednjaških vodij. Dežela nema drugega od naprednjakov, kakor velikanski dolg in pa narodno-gospodarsko zavisnost od tujcev. Sedanja vlada se je z energijo lotila zboljšanja financ in narodnega gospodarstva, toda potrebovala bode nekaj let, da popravi, kar so naprednjaki zagrešili.

Ta stranka, ki je toliko hudega storila deželi je pa sedaj še toliko nesramna, da se zopet upa

riniti v javnost in še celo odgovornost za lastne napake skuša zvreči na druge. Sprva se je njen vodja začel opirati v listu svojem in tako nase obrnil pozornost. Ko se je pa jelo prikazovati neko nasprotje mej radikalc in liberalci, so pa dobili celo naprednjaki pogum, da zopet skličejo velik shod svoje stranke v Beligrad. Ta shod se je vršil predvčeraj, kakor so častiti čitatelji posneli že iz jednega naših včerajšnjih telegramov, ne zavsem mirno.

Po poročilih Dunajskih listov iz Belegagrada, sešlo se je bilo kacic 1500 naprednjakov iz vseh krajev dežele. To število je pač pretirano. Garašanin je otvoril in vodil zborovanje. V dve uri trajajočem govoru je zagovarjal naprednjaško stranko in naprednjaško vladu. Omenjal je grajenje železnice, državni dolg, odstavljene metropolita in vojno z Bolgarijo. Bontouxov krah je res napravil neprimliko, toda tedanja vlada je vse storila, da državo obvaruje kolikor se da škode. Zadolženja pa ni kriva naprednjaška vlada, temveč je državni dolg naravna posledica zavezanosti, katere je naložil Srbiji Berolinski kongres, in katere je radovoljno prevzela tedanja vlada. Tako je torej za državni dolg naredil Garašanin indirektno odgovornega Ristića, ki je imel v rokah vladno krmilo za Berolinskega kongresa. Metropolita so odstavili, ker je nasprotoval zakonom. Za vojno z Bolgarijo Garašanin prevzame odgovornost, ker Srbija je morala energično poseči umes, ko je Bolgarija razrušila pravno podlago balkanskih razmer. Berolinski dogovor je ponesrečeno delo, ki le vzbuja poželjivost balkanskih narodov, ne da bi končno urejal razmere. Srbija je vzlic temu vsprejela ta dogovor za pravno podlago, in ker ga je Bolgarija samovoljno rušila, morala se je Srbija ustaviti.

Konečno je Garašanin opominjal svoje pristaše, da naj priznajo za zakonit položaj, ki je nastal po odpovedi kralja Milana, ker se je premena zvršila ustavnim potom. Po tem se je prečital in vsprejel novi program, katere točke ujemajo se bistveno s prejšnjim programom. Za vnanjo politiko bode veljalo za naprednjake: Balkan za Balkance.

Zborovanje naprednjakov je vzbudilo veliko nevoljo v Belegradu. Narod, ki se še spominja, koliko je trpel pod Garašaninovo vladu, bi bil naj-

rajši razpodil zborovalce. Začel se je zbirati okrog prostora, kjer je bilo zborovanje. Sprva je le z žvižganjem odgovarjal na odobravanja zborovalcev. Premagoval je svoj srd, da se dolgo ni poslužil sile. Najbrž bi se bilo zborovanje zvršilo brez izgredov, da neso naprednjaki sami začeli s stoli in palicami odganjati demonstrantov. Na to je pa začel narod metati kamenje, naprednjaki so pa jeli braniti se z revolverji, noži in drugim orožjem. To seveda je narod silno razburilo. Ker je žandarmerija bila pre-slaba, je množica udrla v zborovališče. Ko je prišel minister notranjih zadev Tavšanović, se je narod toliko pomiril, da so zborovalci pod varstvom žandarmerije mogli ostaviti zborovališče. Sedaj so pa bili nekateri naprednjaki tako nepredvidni, da so streljali na kričeče demonstrante. Ubili so jednega dijaka in jednega žandarma. Prvega je baje ustrelil sam Garašanin. To je razkačilo zbrani narod tako, da je udrl v „hotel kazino“, kamor je bilo bežalo nekaj naprednjakov, in tu vse razbil. Garašaninove hiši so pa pobili okna, ravno tako tudi uredništvu naprednjaškega lista „Videlo“. Garašanin sam je čakal v ministerstvu notranjih zadev, dokler neso napravili reda vojaki, katere so bili poklicali na pomoč.

Ti dogodki so jasno pokazali, da srbski narod sam ne goji nikacij simpatij za naprednjake, da bodo torej vsa njih prizadevanja zaman, da bi še kdaj vladali v Srbiji. To tudi nekateri naprednjaki sami spoznajo in jih zaradi tega ni bilo k zborovanju. Tako ni bilo Mijatovića, Piročanca, Novakovića in generala Horvatovića, ki so bili najodličnejši pristaši naprednjaške stranke, a so jej obrnili hrbet, ker vidijo, da se več opomoči ne more. Pa tudi Garašanin bode spoznal, da je ves njegov trud zaman.

Judje.

Zgodovinska črtica.

IV.

V zadnjem članku smo povedali mej drugim, kako so Judje prišli v Italijo. Videli smo, kako so se jeli seliti na vse strani sveta. Pričela se je doba, posebno od leta 70. po Kristusu, da Judje baš zato, ker so se razpršili po vsem svetu in ker neso

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

I.

(Dalje.)

„Na vero, ako bi tebe ne bilo, nobena knjiga ne bi zablodila v naše lesove,“ rekel je s poudarkom seljak.

„Saj me že sicer zasledujejo; vohajo tihotapstvo.“ Stari mož hotel se je nasmejati, a šlo mu je še slabše kot pred trenutkom. — „Tako brez uzroka nečejo nad-me; boje se me.“

Zdaj zasmejal se je pozni gost, a tako, kakor kedar skozi suhe, gole veje dreves zahrušči močen veter.

Devojka pri ognjišči je zdrhtela in le tako mimogrede ozrla se k mizi, kjer je sedel prenočevalec, kojega se boje uradi.

Takrat ni prišlo nikomur na misel, da bi se mogli uradi bati, takrat se ni bal niti mušketir niti biritnik nikogar.

Tega moža poznala je že mnogo let, skoro tako dolgo, kar je na svetu in kar ima pamet v glavi, ali takega ga še ni nikdar videla. Bele, goste obrvi stopile so mu više na čelo, oči so se mu razširile in bliskalo se je v njih kakor na nebu o nevihti, brazdice po obrazu raztegnile so se širje in živci okrog ust se pokazali, da seljak Květ ni veroval svojim očem.

„Rečem ti, stari prijatelj, ujeli me bodo — videl boš. Že danes poslali so za menoj ogleduhe. Plazili so se po mojem sledu kakor psi, kedar dobro vohajo. Slišiš, seljače? In zato sem se tako v noč zapoznil. A naj le začno z menoj!“

Stari visoki mož, z nenavadno premrzlim obrazom je ustal, položil si suho, koščeno roko na prsi in vsiknil, da je čitateljici padla knjiga iz rok v naročje: „In videli bodo, da se jih Refunda ne bo bal!“

„Čas je že, dekle! Poglej, na najjasto gre,“ rekel je kmet, prerušivši za trenutek tihoto, ki je najedenkrat zavlada po izbi. Kmetica dremala je pri peči.

„Za Boga, najjast! Res da je čas! „Svčt-luška, pusti to!“ rekla je manoč si oči, in hčerka je ubogala. Šla je položiti knjige v omaro, a ločila

se danes ni rada od njih. Prebudela bi nad njimi sklonjena celo noč. Prenočevalec ostal je s kmetom še dober čas v sobi. Lesena ura na steni pri dverih bila je s hruščecim glasom dvanajst, a v hiši Květovi lesketala se je še svetloba v črno temo, ki se je razprostirala nad vasico.

Vetrovi leteli so nad staro slamnato streho tiše, lesovi so že davno dremali in le včasih, ko so vetri ljubeznivo zapihali, prebudili so se za trenutek in zašumeli; za nekoliko migljajev pa so si povedali iz spanja svoje starodavne, večne veke jednake novice.

Nočai čuvaj Adamec odtrbil je že jedno, a pri Květu so še svetili.

„Menda vendar nimajo bolnika — ne daj Bog, da bi Svčtluška! Seveda — dobri ljudje morajo običajno največ križev prenašati.“

Adamec je umolknil, obesil svetlo kositarno trombo preko rame, oprl se ob palico, ki je bila malo podobna helebardi, obšel trikrat vas okrog in okrog in ustopil v svojo kočico. Stala je koncem vasi. A v izbi ni se usedel, stopil je k oknu in se zagledal v dom Květovih, kjer je še vedno bliščala skozi razpoko v oknici svetloba, kakor bi kje od tam letela veša.

(Dalje prih.)

bili več celokupen narod, nemajo več celokupne zgodovine. Nikjer jih ne nahajamo več v veliki množini, ampak le v neznatnih krdelcih, katera so bila zdaj večja, zdaj manjša, kakor je baš hotela usoda ali bolje rečeno spekulacija, ta judovski kupčijski instinkt, ki jih je vabil v dežele, v katerih so mislili, da se jim bode bolj sreča smijala. Jedni so torej živeli v tej deželi, drugi v drugi. Živeli so v različnih državah pod različnimi uplivi. Naravno je torej, da se to, kar je dohitelo Jude v Italiji, ni tikalo Judov v Aziji. Jedina zveza, ki je spajala vse Jude še dalje in ki ni bila politična zveza, bila je ona zveza, bila je ona zavest, ki so jo zajemali Judje iz svoje talmudske književnosti. Toda tudi to bilo je ubogo malo. Ta književnost ima strogo verski znak in je podala Judom razne molitve ter jim je razlagala stari zakon. Drugih skupnih interesov ni bilo. Kakor smo rekli, Judje nimajo več skupne domovine, nimajo več skupne zgodovine; oni so takorekoč brezdomovinci, ki se mudé najrajši tam, kjer jim je najbolje, prav po gaslu: ubi bene, ibi patria.

Opazovati nam bode, kako so postopali Judje v rimski državi, kako se jim je godilo v novopersijski državi, kako usodo so imeli v ostali Aziji in v Afriki, kaj so počeli v srednjem veku, kaj v novejšem in najnovejšem času. Potemtakem bode se nam baviti s posameznimi deli Judov v raznih krajih in v raznovrstnih odnosih. Kratko smemo torej razdeliti zgodovino Judov počenši od leta 70. po Kristusu v pet delov in nam bode torej govoriti o Judih: 1. v rimski državi, 2. v novopersijski državi, 3. v Aziji in Afriki, 4. v srednjem veku do prognanstva iz Španije in 5. v novejši in najnovejši dobi. Toda to zgodovino več nego 1800 let hočemo le kratko vzročiti ter podati čitatelju najvažnejše momente, kajti kaj prav zgodovinskega nimamo poročati.

* * *

Še predno je pal Jeruzalem, ostavilo je mnogo Judov svojo domovino. Vemo, da se jih je dokaj izselilo v Persijo, Egipt, Kireno, na Grško, v Malo Azijo. Tako slabéla judovska moč, katera je bila konečno popolnoma strta s padom Jeruzalema. Jeruzalem je pal! Dà, za vekomaj pal! Judovska sijajnost je potamnela, in Judje so se izgubili in razklopili kakor izgubljene in poplašene ovce po vesoljnem svetu. Brez voditeljev! Ne. Njih voditelji, njih kašipot bili so Rimljani, ki so priveli Jude v Italijo ter tako osrečili Evropo z novim ljudstvom, katero je vsled svojega značaja in mišljenja najmanj spadalo mej evropske narode, ustvarjajoče Evropi na novi podlagi, na podlagi vzvišenih krščanskih načel. Judje so prišli v Evropo, ko jih je ona najmanj potrebovala in ko so le ovirali kristjansko kulturo. Toda prišli so in so bili činitelj, ki ga je uvaževala rimska država in s katerim se je moralo baviti krščanstvo.

Rimska država, katera ni bila prijazna krščanstvu in je proganjala neusmiljeno kristjane — komu niso znano kristjanske muke? — odprla je Judom vrata na stečaj, obsipala je Jude s pravimi, osobito v prvih stoletjih bili so Judje v rimski državi ravnopravni Rimljanom. Judje so se udeleževali javnega življenja, imeli so državne službe in Rimljani, ki so divje preganjali kristjane in njih običaje, pripoznali so Judom njih običaje in vero. Bili so celo oproščeni vseh osebnih in državljskih bremen. Kako drugače je ravnala rimska država s kristjansko vero, kako mučila kristjane! In Judje niso se zadovoljevali s temi pravicami, hoteli so še več doseči, vendar jih je v trenutku, ko so se jeli šopiriti v prevzetnosti, dohitela zaslužena kazen. Uživajoč rimske pravice osnovali so si Judje v Rimu močno občino. Njih verska oblastva bila so jednako, kakor rimska, pripoznana; bila so torej pripoznana, kakor rimske državne korporacije. Tako so rasle Judom peruti, in ali je tedaj čudo, da so se Judje razleteli po vsej Italiji, saj je prijetno italijansko obnebe tako vabljivo, saj je bilo po Italiji mest, v katerih se je izplačalo živeti Judu. Rimljani so postopali z Judi zelo liberalno, ker neso spoznali, kako nesrečo so s tem nanašali krščanski kulturi in vsem zapadnim narodom.

Toda Judje so sami skrbeli za to, da jih je spoznala Evropa, in razmere rimske države bile so take, da so je Judje pokazali v pravi svetlobi. Judje so spremljevali rimsko vojsko v Galijo in Španijo, kjer jim je tako ugajalo, da se niso več marali vrniti v Italijo. V Galiji in Španiji znali so se pošteno okoristiti. Predobro se jim je godilo v

Galiji in Španiji, presrečni so bili v Italiji. In v tej sreči sanjalo se jim je še o večji sreči. Niso namreč zabili, da so „izvoljeno“ ljudstvo, in tako so si mislili, da je prišla doba starega gospostva; mislili so si, zakaj bi bili Judje pokorni drugim narodom. Gotovo jako mamljivo poželenje! Kakor da bi se bili zmenili, jeli so se puntati na vseh krajih sveta, v Kireni, na Cipru leta 116., v Mezopotamiji leta 118., v Palestini 117—138. In ko so se tako puntali v Aziji, organizovali so ustajo tudi Judje v Italiji, in to tem bolj in s tem večjo oduševljenostjo, ko je prišla vest v Evropo, da se je pokazal inesija, in sicer pravi mesija, neki Bar-Kohba, ki je bil duša ustaji in ki so ga Judje veselo pozdravljali kot teško pričakovane odrešenika vsega judovskega naroda. Judje so se spuntali proti državi, ki jih je sprejela kot enakopravne člane in ki jih je ščitila! Ali Rimljani niso tega upora gledali mirni ter niso stali križem rok. Julius Severus zadušil je judovski upor v Aziji, opustošil je Jeruzalem, v rimski državi je dal poubiti vse judovske učenjake kot organizatorje upora in leta 135. po Kristusu pomorila je rimska vojska čez pol milijona Judov. Tako so Rimljani udušili upor in nepokorščino v Aziji in doma in so neprijetno predramili Jude iz prijetnih sanj o novem judovskem gospostvu.

Vse to se je moralo zgoditi, vse to je moralo priti, da so se Rimljanom odprle oči in da so izprevideli, da ni dobro z Judi češenj zobati. In kakor so bili prej radodarni z državljskimi pravicami, s katerimi so odlikovali Jude, tako so jeli zdaj jemati polagoma, kar so prej dali. Hadrijan je strogo prepovedal ves Mojzesov zakon in ko je za Konstantina Velikega (311—337) postala krščanska vera državna vera, ni še sicer odklenkalo judovskim pravicam, vendar pa so jih pristigli modri vladarji ter jih znatno omejili. Kristjanom je bilo prepovedano pojediti se in zabranjena je bila ženitev mej Kristjani in Judi. Judje si niso smeli zidati novih sinagog, a stare so si smeli le popravljati. Zidati tempelj v Jeruzalemu ni jim bilo dovoljeno. Zgodilo se je sicer večkrat, da so jim cesarji dajali kake svobode, kar pa je rimsko ljudstvo silno razdražilo, da je javno preganjalo Jude. Da so na forumu o belem dnevu pretepli kakega Juda, to so bili navadni prizori v Rimu.

Kristjani so spoznali opasnost judovskega naroda. Prvi škofje trudili so se mnogo preobrniti Jude, toda vsi poskusi ostali so brezuspešni. Judje so ostali Judje. Ker torej niso mogli z lepa nič doseči, a judovsko opasnost bilo je vendar treba odvrniti, zato so ti škofje posegli po skrajnem sredstvu, jeli so preganjati Jude, kakor n. pr. Ambrozij Milanski l. 384., Ciril Aleksandrijski in Hieronim.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani 23. maja.
(Dalje.)

Vse te postavne naredbe veljajo tudi za mrčes „trtolenom“. Žalibog, da županstva vseh teh postavnih naredb nikakor ne izvajajo in da kdor danes potuje po lepi Kranjski deželi ne ve, ali je še zima, in verjeti ne more da je v lepem mesecu majniku. Vse sadno drevje je golo in nago po vseh pokrajinah kranjske dežele, in kar se te zadeve tiče bi govornik pač stopil na stran gosp. Babnika, ki je ostro bičal malomarnost županov, da ne store nikakor svoje dolžnosti. Kaj pomaga pridno delo posamičnega sadjarejca, če je sosed malomaren. V trumah se preseljujejo gosnice, ko so objedle jeden vrt na sosednega i. t. d., dokler je kaj zelenega na sadnem drevju. Tu je pač strogost na mestu in ni se ozirati županom, ali se zamerijo občanarjem ali ne, ali bodo zopet voljeni, treba je le postaviti veljavno strogo, najstrožje izvrševati. A ne samo malomarnost izvedenja dotične postave, nego tudi še bolj drugi slučaj je merodajen, da sadno drevje več uspevati ne more. Tički, najboljši policaji proti gosnicam, se uničujejo brez usmiljenosti že na avstrijskem-Primorskem, kjer ima vsak večji posestnik najetega lovca na tiče, da je v vinogradih lovi kot ukusen pridevek polenti, še huje pa na Laškem, ker tičarji polove sploh vse, kar se tič nazivlje. Treba je torej, da se mejnarodna pogodba, katera se je sklenila za varstvo tičev mej Italijo in Avstrijo, strogo izvršuje, da se ne bode, kar se v Avstriji po skrbnem varstvu ohrani, potem kot zaželeno pečenka v Italiji uničilo in da se tem potom vzdrže najboljši policaji za škodljive merčese

in to so tiči, katere se žalibog le že preveč pogrešajo. Nasvetuje pa, da naj se potom vlade naroči županstvom, da strogo izvršujejo postavu zaradi uničevanja mrčesov, c. kr. deželna vlada pa naj se naprosi, da potom ministerstva deluje na to, da se mejnarodna pogodba za varstvo tičev tudi strogo izvršuje v Italiji. Učitelj Ribnikar pravi, da županstva v sedanji obliki ne bodo mogla izvrševati te postave, le ako se napravijo velike občine, pričakovati je, da se bode vse delovanje občin, kakor v tej, tako tudi v drugih zadevah na bolje obrnilo. Treba je velikih občin, zavednih tajnikov njihovih. Ti bodo stvar spravili v tir, dokler pa tega ni, dokler se stvar ne prične pri korenini, ne bode nikdar rešitve, ne napredka. Predlog centralnega odbora se potem vsprejme.

Tajnik Pirc poroča v imenu glavnega odbora o nasvetu podružnice Ribniške: naj glavni odbor preskrbi potrebne podpore, da bi se vršile vsako leto vsaj na treh raznih krajih kranjske dežele živinske razstave, ker veliko pripomorejo k povzdigi živinoreje in v izpodbujo gospodarjem. Kamniška podružnica pa predlaga, naj bi se priredilo l. 1890. premovanje goveje živine za Kamniški okraj.

Poročevalec tajnik Pirc nasvetuje, naj se glavnemu odboru naroči: izposlovati toliko državne in deželne podpore, kolikor je je potrebno za prireditve vsaj treh živinskih razstav po raznih krajih dežele vsako leto. Ob ugodni rešitvi dotičnih prošenj naj se pa ozira glavni odbor v prvi vrsti na prireditve take razstave v Kamniškem okraju (Predlog se brez razgovora vsprejme.)

Tajnik Pirc poroča o nasvetu Zatiške podružnice, da naj se pristojbina za žrebce zniža, ker bi to bila velika pomoč za pouzdigo konjereje. Ta pristojbina naj se tako uredi, da bodo vsi žrebci, po jedni in isti pristojbini plemenili. Poročevalec podpira v imenu glavnega odbora ta predlog, ki je prav umesten. Gospodar sam je marsikaterikrat zaničen in izbere cenejšega žebca, ne misleč na to, da bode za žrebeta, za katerega goldinar več plača, čez leto in dan dobil tudi 20 gl. več. Tudi hlapci, katerim se izroči posel, da gonijo kobile k žrebcom, se ukoristijo goldinarja in izbero slabšega in zato cenejšega žebca. Zatorej podpira gorko Zatiške podružnice predlog, ki se tudi jednoglasno vsprejme. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. maja.

Od delegacij bode zahtevala vojna uprava potrebne svote za nove parne kotle na velikih vojnih ladjah „Tegethof“ in „princ Eugen“. Poslednje vaje so pokazale, da kotli teh dveh ladij neso več za rabo. Druzi novih izrednih kreditov vojna uprava letos ne bode zahtevala od delegacij.

„Narodni Listy“ očitajo Staročehom, da so oni krivi, da se ne uvede slovanska liturgija na Češkem. Ko so to zadevo sprožili povodom Velegrajske slavnosti 1884. leta Mladočehi, bili bi jih morali podpirati tudi staročeski vodje, pa bi bili kaj dosti dosegli; tako se pa ta zadeva dosedaj ni nič premaknila naprej. Mi ne vemo, koliko so tu krivi Staročehi, a mislimo, da so glavna ovira tukaj še drugi faktorji. V tej zadevi se najbrž drugače ne bi dalo nič doseči, kakor če bi bili vsi avstrijski Slovani jedini. Dokler bodo pa Poljaki hodili svoja pota, bode pa najbrž v tem kakor še v marsikakem drugem oziru ves trud zaman.

Vnanje države.

Kakor se piše nekemu Dunajskemu listu iz Peterburga, hoče Rusija še nadalje držati se pasivne politike v balkanskih zadevah. Neuspehi v Bolgariji in neuspehi avstrijski v Srbiji so jo poučili, da je taka politika najboljša. Samo moralno hoče Rusija podpirati privržence svoje v balkanskih pokrajinah. Metropolit Mihajlu svetovala je vlada ruska, da naj bode jako previden v Belemgradu, kraljici Nataliji je pa svetovala, da naj se še ne vrata v Srbijo. — V Rusiji hočejo preosnovati predavanja na filologičnih fakultetah. Omejiti hočejo učenje starih jezikov in za predavanja ruskega jezika, ruske in novejšje zgodovine odločiti več ur nego jih je bilo za te predmete dosedaj odločenih. Fakulteta se bode razdelila v štiri oddelke: 1. oddelek za klasično filologijo, 2. slavjanski, 3. roman-sko-germanski in 4. zgodovinski oddelek.

Rusija še ni odgovorila na noto rumunske vlade, s katero se jej je naznanilo, da je princ Ferdinand Hohenzollerski proglašen za prestolonaslednika. Misli se pa, da Rusija temu proglašenju ne bode ugovarjala. Mejnarodnim pogodbam ne nasprotuje. Po rumunski ustavi bi res prestolonaslednik moral biti pravoslavne vere, toda to je notranja rumunska zadeva. V notranje zadeve ru-

munske se pa Rusija ne misli utikati. Na noto, s katero se jej je objavilo proglašenje, hoče Rusija jako v hiadnem tonu odgovoriti, da omenjeni dogodek jemlje na znanje.

Ruski listi mislijo, da Italija ne bode ostala več dolgo v tripelalijanci. Res se je sedaj prijateljstvo mej Nemčijo in Italijo ob prihodu kralja Umberta v Berolin nekaj ponovilo, toda to prijateljstvo ne bode trajno. Narodno gospodarsko stanje vedno bolj peša v Italiji, odkar se je oddalila od Francije. To propadanje narodnega gospodarstva je pa v tesnej zvezi z vnanjo politiko. V kratkem bode baš iz narodno-gospodarskih oziriv Italija prisiljena približati se Franciji in Rusiji. Sicer pa tudi narod bolj simpatizuje za Francoze nego za Nemce.

Če tudi bodo še le jeseni volitve za francosko zbornico, vendar se že začenjajo delati priprave. Posebno ministerstvo se že marljivo bavi z republičanskimi kandidaturami. Vlada si prizadeva da bi napravila slogo mej republičani, da bi pri volitvah ne spodrivali drug drugega in tako pripomagali Boulangerju do uspehov.

V španjske zbornici so bili taki izgredi, da so morali zborovanje odložiti. Predsednik zbornice se je s svojim netaktnim postopanjem zameril večini poslancev, ki so torej zahtevali, da odstopi. Ker pa predsednik ni hotel kar odstopiti, so v zbornici tako razgrajali, da zborovaje ni bilo več mogoče. Zborovanje se je zaradi tega odložilo, tačas bode pa vlada skušala pomiriti poslance s predsednikom ali pa slednjega pregovoriti, da odstopi.

Domače stvari.

— (Volilni shod v Cerknici) bode v nedeljo 2. junija ob 4. uri popoldne v gostilni gospoda župana J. Milavca. K obilni udeležbi vabita gg. volilce

dr. J. Vošnjak, H. Kavčič.

— (Za Vodnikovo slavnost) se je oglašilo že mnogo vnanjih pevskih društev. Prvi so se bili oglasili pevci iz Pilštajna na Štajerskem in „Lira“ iz Kamnika. Dr. Ipavčeve kantate se je natiskalo dovolj glasov, da se lahko ustreza vsem željam.

— (Imenovanje.) Pri c. kr. poštne uradu imenovani so asistentom praktikantje Matevž Pogachnik, Jakob Belec in Josip Štrukelj. Prvi prideljen je c. kr. poštno-telegrafnemu uradu v Trstu, druga dva pa ostaneta v Ljubljani.

— (Umrli) je včeraj c. kr. nadštabni zdravnik dr. Emil Bock, 67 let star. Bival je ranjki že pred desetletji v Ljubljani, ko je bil še v aktivni službi in bil tudi pri meščanstvu kot zdravnik jako priljubljen. Ko je stopil v pokoj, vrnil se je v Ljubljano in si tu pridobil mnogo zaslug za Elizabetino otroško bolnico. Njegovemu neumornemu delovanju gre veliki del zahvale, da se je šezidalo novo poslopje za otroško bolnico. Umrli je bil kurator protestantske občine v Ljubljani. Pogreb bode jutri ob 4. uri popoldne z vojaškim spretnostvom.

— (Izlet gojencev „Glasbene Matice“) bode, ako bode vreme ugodno, v četrtek popoldne.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je donesla Ajdoviška veselica na Belo nedeljo 43 gld. 14 kr.; prijateljska družba v Rifenbergu pa 6 gld. 52 kr. — Ob teh darovih od slovenskega zahoda ključemo: Živel Goriški prijatelji naše šole in našega rodú!

— (Kranjski sirotinski zaklad) je dobil znesek 10.000 gld. iz dohoda državne loterije. Ves sirotinski zaklad znaša zdaj nad 400.000 gld. Oskrbovanih sirot z ustanovami je po 50 dečkov v Marianu in po 50 deklic v dekliškem sirotinskem zavodu. Vrhu tega je še mnogo ročnih ustanov po 50 gld.

— (Podoknico) priredi slovensko delav. pevsko društvo „Slavec“ povodom poroke gospice hčere podžupana Ljubljanskega g. Vaza Petričiča, danes ob devetih zvečer. Polnoštevilen zbor bode pel štiri komade. Sodeloval bode tudi gosp. Meden.

— (Iz Pariške razstave.) Kakor čitamo v „Braniku“ je francoska vlada naprosila g. Plavsiča tajnika trgovske zbornice v Osieku, da v uredi v Parizu zgodovinsko-etnografski paviljon balkanskih dežel.

— (Korni poveljnik F. Z. M. baron Schönfeld) pride danes v noči ob 11. uri 50 minut z brzovlakom iz Gorice v Ljubljano in se bode nastanil v hotelu „pri Slonu“. Jutri zjutraj bode si poveljnik ogledal na velikem vojaškem vežbališču, vse vojaštvo Ljubljansko.

— (Prior Faustus Gradišek). Sedajna bolnica Ljubljanska je bila do časa francoske okupacije bolnica usmiljenih bratov, katerim je bil prior

dr. Faustus Gradišek, učen mož in dober zdravnik. Ko so Francozi iz bolnic odpravili usmiljene brate, živel je prior Faustus v Pušavi pri Šmartnem in lečil bolnike. Umrli je l. 1837. in bil pokopan v Šmartnem pod Šmarno goro. Od tega imenitnega moža ni bila dozdej znana nobena slika. Letos, ko je deželni odbor g. dr. Vošnjak obiskal bolnico usmiljenih bratov v Šent Vidu na Koroškem, omenil je tamošnji g. prior, da imajo v samostanu oljnati portret priorja Fausta, ki so ga pred nekaj leti našli v hiši, kjer je prior Faust stanoval. To sliko, ki je zanimiva za Kranjsko, podaril je zdaj p. prior Šentviški deželnemu muzeju v Ljubljani. Slika ima na okviru na nasprotni strani napis: „Pater Faustus Gradišchg. Gestorben 11. Novem-ber 1837.“

— (Slovesno streljanje) bilo je predvčeraj priredilo tukajšnje strelsko društvo povodom srebrne poroke strelskega nadmojstra g. E. Mayerja. Streljanje je bilo dopoldne in popoldne. Opoludne je bil banket, katerega se je udeležilo 37 streljcev. Mej banketom se igrala vojaška godba. Dobitke dobili so gospodje: F. M. Regorscheg, Ivan Janesch, K. Karinger, Dornik, Lainer, Ferlinz, Viktor Gallé in Emerich Mayer.

— (Občni zbor posestnikov meščanske vojašnice v Ljubljani) vršil se je zadnjo nedeljo popoldne v mestni dvorani. Otvoril je zborovanje vodja g. J. N. Horak. Kakor je razvidno iz računskega sklepa, imelo je društvo 3548 gld. 98 kr. dohodkov, za 123 gld. 24 kr. pa menj troškov. Pregledovalni odsek je račune pregledal in našel vse v redu. V pregledovalni odsek izvolita se gg. dr. J. Staré in Karol Spiner; v odbor pa gg.: J. N. Horak, Miha Pakič, Henrik Ničman in Anton Kremžar. Vodja J. N. Horak naglašja, da sosesniki meščanske vojašnice zdaj nemajo le nikakih dolgov več, nego poleg lepo urejenega in trdnega zidanega poslopja meščanske vojašnice še 1800 gld. gotovine v blagajni, katerih 70% se v zmislu sklepa lanskega občnega zbora razdeli mej 248 sosesnikov vojašnice, ki so zavarovani za 688 vojakov. Za vsacega zavarovanega vojaka izplačalo se bode po 2 gld., torej vkupe 1376 gld. 30%, t. j. 424 gld., pa bode ostalo za stalni rezervni zaklad. K tej vsoti prišla bode še drugopolletna najemnina v znesku 1096 gld. 3 kr., katero bode izplačal erar meseca avgusta, o kateri razdelitvi pa bode mogel sklepati še le prihodnji občni zbor. Vsi predlogi g. Horaka se odobré, ko je iste podpiral še dr. Staré in naglašal, da današnji sklep velja le za leto 1888. — Ponudba gostilničarja v meščanski vojašnici, g. Dorrer-ja, kateri ima v najemu dve parceli v Trnovem, od katerih plačuje vsako leto 20 gld. najemnine in hoče parceli kupiti za 600 gld., se na predlog dr. Staréta za sedaj odkloni. — Na predlog g. vodje Horaka dovoli se 10 gld. podpore požarni brambi, družbi sv. Cirila in Metoda pa tudi 10 gld. Nasvetu g. Horaka pa, da bi se dovolilo, kakor vsako leto, za zboljšanje kosila v meščanski vojašnici nastanje nim vojakom na rojstni god cesarjev 50 gld., ugovarja na občno začudenje zborovalcev c. kr. umirovljeni polkovnik g. Seemann, češ, kakor računi obrtnikov kažejo, ti vojaki preveč poškodejejo v vojašnici, in da je vojaško kosilo itak dobro ter mu ni treba nikakega poboljška, torej naj se ne dovoli ničesar. Temu pa ugovarja g. Regali in še posebno odločno vodja g. Horak, na kar se dovoli z vsemi proti jednemu glasu nasvetovanih 50 gld. — Potem se zborovanje zaključí.

— (Ljubljanska požarna bramba) imela je svoj občni zbor v mestni dvorani v navzočnosti nad 80 članov. Stotnik g. Doberlet pozdravil je zborovalce, naglašujoč, da letošnji občni zbor je dvajseti, kar društvo obstoji, in da je društvu beležiti v tem času dokaj neprijetnega, mnogo pa tudi veselega, kar je gotovo to, da je bila pred 20 leti Ljubljanska požarna bramba jedina na Kranjskem, danes pa jih deluje že petinpetdeset v korist občne blaginje. Tudi je veselo, da se je ustanovila „Zveza kranjskih požarnih bramb“, katereje bode nalog, skrbeti za v službi požarnih bramb ponesrečene člane in za njihove rodbine. Stotnik prosi člane, naj zaradi lepega namena vztrajajo še nadalje, kakor so doslej, da bode Ljubljanska požarna bramba vsem drugim v vzgled. Tajnik gosp. Drelse poroča o delovanju društva, ki je bilo jako povoljno. Sedemkrat je bila klicana požarna bramba proti ognju na pomoč, petkrat v Ljubljani in dvakrat izven Ljubljane; vsakokrat se je pa posrečilo

omejiti ogenj. Članov šteje društvo 122 delujočih in 9 častnih. Umrlo je petero delujočih članov, mej podpornimi bivši okrajni glavar g. Dollhof, ki je društvu volil obligacijo 200 gld., kar bi naj mnogi drugi posnemali. Gasilno orodje je v dobrem redu in povsem zadostujoče, rešilno orodje pa se je popnilo še s 25 metrov dolgo drsalno rjuho, ki zadostuje za najvišje hiše v Ljubljani. Poročilo se pohvalno odobri. Blagajnik g. A. C. Ahčin poroča o denarnem stanju. Dohodki iznašali so 2593 gld. 12 kr., troški pa 185 gld. 46 kr. manj. Poleg tega ima društvo še za 400 gld. rente. Blagajnik podpornega zaklada, g. Rütting, poroča, da je blagajnica v dobrem stanu. Za bolnike izplačalo se je 309 gld. 10 kr., za pogrebe 121 gld. 55 kr. Premoženja ima podporna blagajnica 6000 gld. srebrne rente in 552 gld. 39 kr. naloženih v hranilnici in nekaj v blagajnici. Upati je, da se bode še to leto moglo nakupiti si vsaj za 500 gld. srebrne rente. Računi se odobré in na predlog g. Bitenca izreče obema blagajnikoma zahvala zbora. Za pregledovalce računov se izvolijo gg.: Dimic, Kalmus in Zierenstein. Konečno naznani g. Rütting, da je Celovška požarna bramba o priliki 25 letnice, katero bode letos praznovala, imenovala stotnika gospoda Doberleta svojim častnim članom, za kar zbor izreče zahvalo požarni brambi v Celovci. Potem se zborovanje sklene.

— (Nagla smrt.) Včeraj popoldne sedel je 21letni mornarski odpustnik in marker Bertrand Heinzman v „Zvezdi“ na klopi in počival. Čuti, da mu slabo prihaja, spravi se po konci, a pri tem izbruhne mu kri iz grla in v malih trenutkih izdihne dušo svojo. Revež prosil jo okolu stoječih slane vode in še sam šel k vodnjaku izpirat kri iz ust, a predno mu je došla zaželena slana voda — bil je že mrtev. Mestni zdravnik, g. dr. Illner, bil je takoj na lici mesta, a preostajalo mu ni drugega, nego konstatovati smrt. Truplo prenesli so potem v mrtvašnico k sv. Krištofu.

— (Odbor „bralnega društva v Dolu“) je v svoji zadnji seji sklenil mej drugim, prirediti prihodni mesec, to je 23. junija, veselico v korist „Sokolovega doma“. Več naznanimo v prihodnje.

— (Rešitev življenja.) C. kr. deželna vlada je priznala Ivanu Bokaliču iz Mengša postavno talijo za rešenje življenja, v znesku 26 gld. 25 kr., ker je dne 10. aprila z nevarnostjo za lastno življenje rešil dečka Frana Vrhovnika iz vode, da ni utonil.

— (Nova tovarna v Bosni.) V Zenici otvorila se je te dni v navzočnosti ministra Kalaja, deželnega načelnika Appela, podmaršala Davida, civilnega adlatusa Kučere itd. jako slovesno popirnica gospoda Musila.

— (Uboj.) Včeraj sta se v neke gostilnici v Via sette Fontane v Trstu sprla kovač Janez Dobrila in slikar Nikolaj Petrich (Petrič). Dobrila je Petricha z vrčkom po glavi udaril, potem ga pa zabodel z nožem v prsi. Navzoči gosti so zločincu potem izvili nož in ga vrgli iz gostilnice. Drugi so pa odnesli Petricha v bolnico a je umrl po potu.

— (Cirkus Amato.) Kakor izvemo, bode jutri imel benefico ravnatelj Rudolf Amato. Beneficijant bode ta večer kazal neko posebno produkcijo s svojima slonoma, katero ja je učil celega pol leta. Slona bodeta ta večer vpričo občinstva povečerjala 500 žemelj. Z dosedanjimi predstavami vseh umetnikov bilo je občinstvo jako zadovoljno, a vendar že želi, da se predstavlja kaj novega.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 27. maja. Izgredi so se ponavljali danes opoldne. Dva naprednjaka so ubili, 6 pa teško ranili. Dva žandarja ranjena, več rodbin bežalo v Zemun. Uzrok izgredom je baje to, ker so naprednjaki po gostilnicah pri shodih svojih zabavljali proti regentstvu in vladi.

Dunaj 28. maja. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je namestniškemu svetniku Schermlu v Ljubljani podeljen naslov in značaj dvornega svetnika.

Belgrad 28. maja. Pogreba ubitega dijaka Miskovića udeležilo 3000 osob. Vlada ukrenila obširne naredbe. Na mestu, kjer je bil dijak ubit, ustavi se mrtvaški sprevod. Dijak stopi na mrtvaški voz in se v imenu

dijaštva poslovi od tovariša in izreče „prokletstvo“ Garašaninu. Množica je burno odzvala se „prokletstvo“. Do devetih zvečer se red ni nikjer motil. Policija vzela Garašanina pod varstvo.

Atene 28. maja. (Reutterjevo poročilo.) Vest „Timesa“, glede sklepa krečanskega narodnega sebranja zastran pridruženja Grške, ni resnično. Pet poslancev je nedavno protestovalo proti sedanjim razmeram in ostavilo zbor z izjavo, da je zjedinenje z Grško jedina rešitev. Večina sebranja, zmatra postopanje ter petih poslancev za nepremišljeno in nepravčasno. Ta dogodek nema nobenega pomena.

Razne vesti.

* (Poštni upravnik obsojen.) Iz Črnovca se 24. t. m. javlja: Danes zaključili so pred porotnim sodiščem v Sučavi najstajšnji trajajočo obravnavo proti poštnemu upravniku v Radavci Alfonzu Srklu in poštnemu asistentu Renneltu radi jako velikega poverjenja. Poštni upravnik bil je obsojen na tri leta v težko ječo, asistent Rennelt pa oproščen. Državni pravnik uležil je proti oproščenju pritožbo ničnosti.

* (Usmrtenje.) V Parizu usmrtili so 22. t. m. zjutraj bivšega desetnika Géomayja, ker je umoril in oropal vinsko trgovko Rouksovo. Na morišči zbralo se je nenavadno malo radovednega občinstva. Kakor Prado izjavil je tudi Géomay željo, da ne bi uporabili njegovega trupla za anatomske poskuse.

Pevci pozor!

Danes zvečer točno ob 8. uri je skušnja za Vodnikovo slavnost v telovadnici ljudske šole na Grabnu.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 25. maja.
Na Dunaji: 33, 80, 57, 31, 11.
V Gradci: 56, 65, 34, 36, 27.

Tujci:

27. maja.

Pri **Maličih**: Bechl iz Gorice. — Ungar iz Pulja. — pl. Fichtenman iz Novega Mesta. — Planer, Rosenthal, Reuter, Blauer Decker, Kalvo, Schwarz, Oesterreicher, Mandel, Schulz z Dunaja.

Pri **Slonu**: Wagner iz Gradca. — Auerkann iz Celovca. — Gratzner iz Novega Mesta. — Kopai iz Zagreba. — Popović iz Broda. — Soletti iz Trsta. — Sperling, Hopp, Löwy z Dunaja. — Leitner iz Knittelfelda. — Slibar iz Selet.

Pri **Avstrijskem cesarju** Schenk iz Erbenborfa. — Broz z Klanca. — Hees iz Minstra.

Pri **Bavarskem dvoru**: Kusternig iz Pernč.

Umrli so v Ljubljani:

26. maja: Ferdinand Kolman, delavec, 34 let, Kurja vas št. 7, za jetiko. — Henrik Dostal, delavec sin, 10 let, Gradišče št. 14, za jetiko. — Matija Logar, delavec, 30 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

27. maja: dr. Emil Bock, umirovljeni višji štabni zdravnik 67 let, Vegove ulice št. 8, za kapom. — Ivana Zajc, dninarjeva hči, 9 mes., Reber št. 11, za vnetjem sapnika. — Andrej Marinka, gostac, 57 let, Traovske ulice št. 9, za spridenjem jeter. — Ivan Akuta, polirjev sin, 9 mes. Marija Terezije cesta št. 6, za božjastjo. — Bertrand Gottfried Heinzman, marker, 21 let, v Zvezdinem drevoredu zgrudil za krvavenjem pluć.

28. maja: Teodor pl. Gspan, notarjev sin, 9½ let, Pod trančo št. 2, za otrpjenjem možgan.

V deželnej bolnici:

25. maja: Franc Dolničar, mizarjev sin, 15 let, za srčno hibo. — Ana Pucihar, delavka, 35 let, za vnetjem trebušne mrene.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. maja	7. zjutraj	728.7 mm.	14.8° C	sl. szh.	obl.	0.50 mm.
	2. popol.	729.1 mm.	19.4° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	730.0 mm.	15.2° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 16.5°, za 0.4° nad normalom.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizke ceni.

Dunajska borza

dné 28. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	85.85	85.90
Srebrna renta	86.20	86.20
Zlata renta	109.40	109.35
5% marcna renta	100.65	100.70
Akcije narodne banke	909.—	908.—
Kreditne akcije	307.75	307.50
London	118.45	118.30
Napol.	9.41 1/2	9.41
C. kr. cekini	5.61	5.59
Nemške marke	57.97 1/2	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4 1/2%	102	40
Ogerska papirna renta 5%	97	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	124
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gld.	186
Radolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	129
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	234	—

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, lotijo se že drugi dan znatne luskinje od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloti, nežnosti in čvrstosti; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerece, nesno rudečino, zajedee in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-jl, lekarji. (179—6)

C. kr. priv.

kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—23)

komerčnega litega blaga, peči v velike izberi, ogušče in oguščenih delov, kotlov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd. litega blaga za stavbe: stebrov, oprizmačev, svetilničnih stebrov, priprostih in olupšanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojnih delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in pavilijonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijah priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih stelj, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnice, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žaganih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic za vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in ostij iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede oen se hitro odgovore.

RAZGLAS.

S tem se odvarja XIV. kralj. ogerska

DRŽAVNA DOBRODEJNA LOTERIJA

katero čisti donesek se vsled najvišjega sklepa Nj. c. kr. apost. velečastva

z dné 4. novembra 1888. in z dné 25. januarja 1889.

porabi v prid pokojninskega zavoda ogerskih časnikarjev, zaklada, ki se ima osnovati za kralj. ogerske uboge uradniske udove in sirote, splošne bolnice v Ungváru, deželne ženskega industrijskega društva, deklškega odgojalisa „Elisabeth“ v komitatu Háromszék, splošne bolnice v Csikszereci, protestantskega ženskega društva v Komornu, ogerskega centralnega „Frübel“ ženskega društva in dobrodejnega ženskega društva v Oseku.

Na 8967 določeni dobitki znašajo po nastopnem igralnem načrtu

160.000 goldinarjev

in sicer:	
1 glavni dobitok s . 60.000 gl.	100 dobitkov a 50 gl. = 5000 gl.
1 dobitok a 5000 gl. = 5000	1200 serij a 20 „ = 24000
5 „ a 1000 „ = 5000	2600 „ a 10 „ = 26000
10 „ a 500 „ = 5000	5000 „ a 5 „ = 25000
50 „ a 100 „ = 5000	

Žrebanje bode nepreklicljivo dne 27. junija 1889.

Srečka velja 2 gld. avstr. velj.

Srečke se dobivajo: Pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti (Pešta, Glavni carinski urad, polzadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, skoro pri vseh poštah, pri „Merkurji“ na Dunaji in pri v vseh mestih in večjih krajih nastavljenih organih za razpečevanje srečk.

V Budimpešti, dne 1. maja 1889.

(372—2)

Aleksander pl. Mariássy, sekcijski načelnik v kralj. ogersk. finančnem ministerstvu in loterijski ravnatelj.

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

C. k. generalno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.

Osnova izdajalnice vozni listkov v mestu Ljubljanskem.

V interesu ugodnosti potujočega občinstva, osnuje se

s 1. dnem junija 1889. leta

v mestu Ljubljanskem izdajalnica vozni listkov.

Prevzel jo je zavarovalni in parobrodni agent Josip Pavlin in se bodo izdajali za

Vižmarje, Medvode, Škofjo Loko, Kranj, Sv. Jošt, Podnart-Kropo, Otoče, Radovljico, Lesce-Bled, Dovje, Kranjsko Goro, Rateče, Trbiž,

Žabnico, Beljak, Celovec via Glandorf in Dunaj via Amstetten listki za tja in listki za tja in nazaj 2. in 3. razreda v njegovej poslovalnici

v Ljubljani, Marijin trg št. 1

po dnevi od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer po jednaki ceni, kakor pri osobnej blagajnici južne železnice v Ljubljani.

Na Dunaji, meseca maja 1889.

(395—2)

C. k. generalno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.

Cinkova ploščevina,

izvrstni izdelek

(369—3)

ces. kralj. cinkove ploščivnice v Celji.

Jedino razprodajo za južne dežele cesarstva ima

D. Rakusch, trgovina z železom, v Celji.

NIZKE

za prodajalce na drobno primerne

CENE.